

Jakaż jest da nas nauka,
z przykładu świętego Nepomuka.
Od świętego Nepomuka,
Taka dla nas jest nauka,
Że sekrety powierzone,
Po grób muszą być strzeżone.
Tajemnice zawsze były
Kanwą niecodziennej siły,
Której złamać nie umiała
Nawet wrogich sił nawała.
Zatem siła nasza leży,
Nie w tajemnic ujawnieniu.
Lecz postrzegać ją należy,
W serca głębi utajeniu.
Są też takie sprawy w życiu,
Które z wstydem ktoś nam
zwierzy.

I dlatego je w ukryciu
Trzymać, aż po grób, należy.

ŚWIĘTY STOJĄCY W KONTRAPOŚCIE

Święty Jan Nepomucen – opiekun wody i obrońca przed niebezpieczeństwami z nią związanymi.

Płaszcz św. Marcina, biskupa z Tours, (jako młody oficer podzielił się swym płaszczem z ubogim) przechowywany był w pomieszczeniu wewnątrz specjalnego, niewielkiego kultowego budynku o charakterystycznych kształtach, zwanym od łacińskiego wyrazu *cappa*, czyli płaszcz. Stąd prawdopodobnie nazwa „kaplica”. Z czasem zaczęły powstawać w niewielkiej formie architektonicznej samodzielnie stojące drewniane lub murowane, małe kaplice. Już w II poł. IV wieku biskup Mediolanu św. Ambroży wspomina o kapliczkach jako o miejscach kultu. Zgodę na odprawianie nabożeństw przy kapliczkach zatwierdził synod w Agde w początkach VI wieku.

W Jedlni, naprzeciwko szkoły stoi murowana, otynkowana i na biało pomalowana kapliczka, w której wnętrzu ustawiono figurę

św. Jana Nepomucena. Kapliczka przypuszczalnie została wybudowana na początku XIX wieku, gdy w 1795 roku rozebrano dotychczasowy drewniany kościół, a nowego jeszcze nie postawiono. Mogła spełniać rolę miejsca spotkań modlitewnych, szczególnie, że pamiętano, z ustnie przekazywanych opowieści, o ocaleniu poszczególnych osób i całych rodzin, którzy w czasie „szwedzkiej zarazy”, chronili się w pobliskich „oparzeliskach” czyli mokradłach i bagnach wzdłuż rzeczki Leniwej. Któż inny mógł zająć miejsce wewnątrz jak nie św. Jan Nepomuk, patron tonących, mostów, dobrej sławy, orędownik podczas powodzi. Figura stoi w budowlu zadaszonej, otwartej, wspierającej się na czterech niskich filarach, murowanych z cegły, otynkowanych i pierwotnie pobielonych.

Figura z kapliczki w Jedlni, przedstawiona jest w klasycznym dla wizerunków św. Jana Nepomucena stylu. Stojący w kontrapoście (sposób ustawienia postaci tak, iż cały ciężar jej ciała opiera się na jednej nodze, podczas gdy druga jest odciążona i lek-

Kapliczka stojąca w Jedlni, naprzeciwko szkoły i zabytkowa figura z końca XVIII wieku (obecnie w muzeum diecezjalnym)

ko wspiera się na ziemi) święty, ubrany jest w strój wyższego duchownego z okresu kontrreformacji, a więc w sutannę, rękawice, ozdobioną koronką i mantolet. Głowę chroni biret. Pofałdowane szaty dodają figurze lekkości i dynamiki. Twarz ma zwróconą w prawo i lekko pochyloną w kierunku Chrystusa na trzymanym w ręku krzyżu opartym na prawym ramieniu. W lewej dłoni trzyma palmę symbol męczeństwa. Na naszym świętym czas odcisnął swój ślad – brak mu prawej dłoni. Wizerunki Świętego są tak różne jak różni byli artyści, którzy je tworzyli. Nasza figura – to widać na pierwszy rzut oka – wyszła spod ręki dobrego artysty, święty jest przedstawiony w ruchu, jego gesty są bolejące, w nas samych od razu rodzi się potrzeba współuczestniczenia we współczuciu i modlitwie. Nieznany twórca miał talent, dużą wiedzę o rzeźbie w drewnie i z dużym za-

cięciem naśladował rzeźby znanych mistrzów takich jak: Jerzy Leonard Weber czy Jan Jerzy Urbański (którego rzeźba odsłonięta w maju 1732 roku, we Wrocławiu kosztowała 2049 florenów, jest największym na świecie pomnikiem tego świętego).

Kapliczki są nieodłącznym elementem krajobrazu polskiego, choć występują też w innych krajach europejskich. Tradycja budowania kapliczek jest nadal żywa, ciągle wznoszone są obiekty tego typu.

Kapliczka św. Jana Nepomucena, przy mostku, wrosła tak w otoczenie, że często nie zwracamy na nią uwagi. Stoi tu „od zawsze” i mijając nie zastanawiamy się nad jej rolą, wartością artystyczną czy historyczną. Jest nieodłącznym elementem krajobrazu Jedlni.

tekst i zdjęcia Danuta Szegda-Pestka

ONI KSZTAŁTOWALI WIARĘ NASZYCH PRAOJCÓW

Przeżywamy rok wiary. Ze skarbca dziejów naszego Kościoła, tego który tworzyli nasi przodkowie i kapłani tu pracujący chciałbym wydobyć pamięć ks. Grzegorza Kotowskiego.

ŚP. Ks. Grzegorz Kotowski

Urodził się 9 maja 1839 roku we wsi Gronostaje, parafia Puchały koło Łomży. Jego rodzicami byli Stanisław i Anna z domu Pęska. Pierwszą wiedzę zdobywał w Szkole Elementarnej w Zambrowie, a następnie w latach 1853–1859 w Szkole Powiatowej w Łomży.

Po jej ukończeniu wstąpił do Seminarium Duchownego w Sandomierzu, gdzie uczył się w latach 1860–1865. Święcenia kapłańskie przyjął 1 kwietnia 1865 roku w Kaplicy Biskupiej w Sandomierzu z rąk biskupa Józefa Jurzyńskiego.

Pomnik z piaskowca (niekompletny) odnowiony w 2013 roku staraniem Stowarzyszenia Jedlnia

Pierwszą placówką pracy młodego kapłana jako wikariusza była parafia Jedlnia, w której pracował w latach 1865–1873. Kolejnym miejscem pracy ks. Kotowskiego była parafia filialna w Brzeźnicy. W 1879 ks. Kotowski objął funkcję proboszcza w Tumlinie (dzisiejszy powiat kielecki, gmina Zagnańsk). Tam pracował przez siedem lat.

W 1886 roku wspomniany proboszcz przeniesiony został do Jedlni. Znał dobrze tę parafię, gdyż wcześniej pracował tu jako wikariusz.

W tamtych czasach Jedlnia była dużą parafią, podlegały wtedy do niej miejscowości takie jak: Zagożdżon, Stupica, Jedlnia Letnisko, Jastrzębia, Mąkosy Nowe, Mąkosy Stare. Zdarzało się zwłaszcza przy dużych uroczystościach, że gromadzący się parafianie na nabożeństwach nie mieścili się w ówczesnym kościele. Ksiądz Kotowski dostrzegał konieczność rozbudowy kościoła. Po załatwieniu pozwolenia i planu rozbudowy w 1898 roku rozpoczęto prace budowlane. Przy dużej pomocy fizycznej parafian dość szybko powstawał budujący się kościół. Niestety 23 października 1899 roku ks. Kotowski nagle zmarł. Przyczyną ataku serca był silny wstrząs emocjonalny związany z budową świątyni. Pochowany został na naszym starym cmentarzu. Kapłanem był 34 lata, z tego 21 lat posługiwał w Jedlni.

Na wybudowanym nagrobku widnieje napis: „Swojemu dobroczyńcy wdzięczni parafianie pomnik ten postawili w 1907 roku”.

Bądźmy i my wdzięczni ks. Kotowskiemu budowniczemu naszego kościoła, który służył, służy i będzie służył wielu pokoleniom.

Wiesław Jaroszek

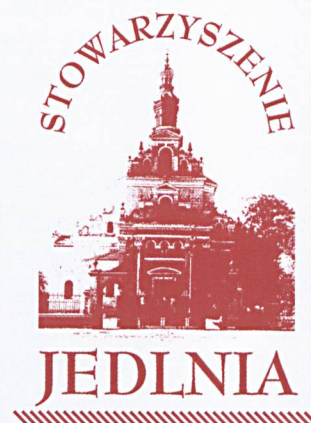

Pomnik przed odnową

150 ROCZNICA POWSTANIA STYCZNIOWEGO

Gospodarze uroczystości:
Parafia św. Mikołaja w Jedlni
Urząd Gminy w Pionkach
Stowarzyszenie JEDLNIA

Program Festynu „PRZECIW NIEPAMIĘCI”

w Jedlni 23.06.2013 (niedziela).

- godz. 11.00** poświęcenie kamienia upamiętniającego miejsce bitwy pod Jaścami z udziałem przedstawicieli Starostwa, Lasów Państwowych i organizatorów
- godz. 11.30** apel przy mogile powstańców styczniowych na cmentarzu „starym” w Jedlni
- godz. 12.00** uroczysta Msza Św. w intencji uczestników Powstania Styczniowego z udziałem pocztów sztandarowych i Kompanii Honorowej
- godz. 13.15** uroczysty przemarsz z orkiestrą na „Ogrody Plebańskie”
- godz. 13.30** koncert Garnizonowej Orkiestry Wojsk Sił Powietrznych w Radomiu
- godz. 14.00** „Wydarzyło się roku pańskiego 1863... – atak Figietkiego na kompanię carską w Jedlni” – I część widowiska rekonstrukcyjnego
- godz. 15.00** występy zespołów dziecięcych z Pionek, Jedlni, Jaroszek i Kozienic, występ parafialnej orkiestry dętej z Jedlni
- godz. 16.00** „Wydarzyło się roku pańskiego 1863... – Bitwa pod Jaścami” – II część widowiska rekonstrukcyjnego
- godz. 17.00** występ zespołu „Królewskie Źródła” z Jedlni (nowy program)
- godz. 18.00** Radomska Kapela Podwórkowa „Halniacy” (z RZO)
- godz. 19.00** występy zespołu „Półbórzanki” z Augustowa
- godz. 20.00** koncert pieśni patriotycznych „Barwy Wolności” – Lech Makowiecki z zespołem „ZAYAZD”
- godz. 22.00** Niebo nad Jedlnią – pokaz ogni sztucznych

w przerwach pomiędzy występami aukcje niezwykłych rzeczy i niewiarygodne licytacje!

W programie także: plenerowa wystawa „Mazowiecki Szlak Powstania Styczniowego”, zabawy integracyjne, pokazy sprzętu radiolokacyjnego i ratowniczego Sił Powietrznych Wojska Polskiego, pokazy rzemiosła artystycznego, kiermasze, wioska miodowa.

DUCHU ŚWIĘTY PRZYJDŹ...

Duchu Święty Przyjdź – ze śpiewem na ustach, 19 maja 2013 roku dzieci klas drugich ze szkół w Jedlni i w Jaroszkach przekroczyły próg świątyni, aby po raz pierwszy w pełni uczestniczyć we Mszy Świętej i przyjąć do serc Pana Jezusa.

Przez dwa lata nasze pociechy były przygotowywane do tej uroczystości przez panie katechetki, księży oraz pana organistę. Początku przygotowań należy jednak szukać dużo wcześniej - zawsze jest nim Sakrament Chrztu Świętego. Dlatego na samym początku liturgii jak przed laty tak i teraz, przyprowadziliśmy swoje pociechy na plac przed kościołem, aby udzielić im swego błogosławieństwa. Tego dnia, lektorami w Liturgii Słowa byli rodzice, a dzieci zaśpiewały psalm i aklamację, a w modlitwie

wiernych prosiły między innymi o wytrwanie w wierności Chrystusowi. Następnie dzieci przeżywały „biały tydzień”, w którym dziękowały za otrzymany dar Eucharystii.

W środę 22 maja, już tradycyjnie, dzieci pojechały na pielgrzymkę do Kałkowa, wraz z ks. Robertem, panią katechetką i rodzicami. Tu prosiły Maryję o wstawiennictwo u swojego Syna dla siebie, rodziców i swoich opiekunów.

Mamy nadzieję, że nasze dzieci będą często karmiły się Ciałem Chrystusa i uczestniczyły w liturgii mszy św., ich serca pozostaną tak niewinne i czyste jak w dniu Pierwszej Komunii Świętej, a Maryja będzie je miała w swojej opiece.

Rodzice Dzieci Pierwszokomunijnych
zdjęcie komunijne udostępniła firma fot-videomat

Pierwsza Komunia Święta par. św. Mikołaja bpa w Jedlni, dnia 19 maja 2013

Adamczyk Roksana, Amanowicz Oskar Kacper, Banaszek Kacper, Burzyńska Zuzanna, Domańska Wiktoria, Dużyja Krzysztof, Furga Hubert Sławomir, Grabowski Bartosz, Grzywacz Oliwia, Jaroszek Jakub, Jaworska Wiktoria, Maj Natalia, Michałowski Gabriel, Miękus Dawid, Milcuszek Zuzanna, Parys Przemysław, Potacka Karolina, Pudło Klaudia, Rakowski Jakub, Rusek Gabriela, Rywacki Rafał, Siczek Patrycja, Sito Natalia, Sułek Bartłomiej, Suwała Patryk, Tarczyński Filip, Wolska Aleksandra, Żurawska Anna.

ROK WIARY

WIERZĘ W KOŚCIÓŁ, KTÓRY JEST MOJĄ WSPÓLNOTĄ

Każdej niedzieli podczas Mszy św. wyznając publicznie wiarę mówimy: „Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół...”. Czym jest Kościół dla człowieka wierzącego? Kto tworzy Kościół? Czy Kościół jest moją i twoją wspólnotą? Pytania te należy zadawać sobie często, zwłaszcza dzisiaj, gdy dość popularna choć bardzo błędna staje się postawa: Chrystus – tak, Kościół – nie. Postawa ta nie prezentuje wiary w prawdziwego Chrystusa, ale w wymyślonego przez ludzką niewiarę, bo prawdziwy Chrystus jest twórcą Kościoła i jego Pasterzem.

Chrystus pragnie Kościoła, który będzie jednym Ciałem, choć składa się z wielu członków, chce Kościoła, który będzie uświęcał, chociaż tworzą go ludzie obarczeni

ślabością i grzechem. Chce Kościoła otwartego na wszystkich, w pełni ludzkiego i aby Jego Kościół był jeden, święty, powszechny i apostołski.

Katechizm Kościoła Katolickiego w wielu miejscach przypomina nam o istocie i misji Kościoła. Sięgajmy do tych treści, aby a nowo ożywić wiarę w Kościół Chrystusowy.

KKK 750. Wiara, że Kościół jest „święty” i „powszechny” (katolicki) oraz, że jest „jeden” i „apostołski” (jak dodaje Symbol Nicejsko-Konstantynopolitański), jest nieodłączna od wiary w Boga Ojca, Syna i Ducha Świętego. W Symbolu Apostolskim wyznajemy wiarę w święty Kościół, ale składnia łacińska używa tu innej

formy niż w artykule odnoszącym się do wiary w Boga, by nie mieszać Boga i Jego dzieł, lecz by wyraźnie przypisać dobroci Bożej *wszystkie* dary, jakich udzielił swojemu Kościołowi

KKK 754. Kościół jest *owczarnią*, której jedyną i konieczną bramą jest Chrystus. Jest trzodą, której sam Bóg zapowiedział, że będzie jej pasterzem, i której owce, chociaż rządzone przez pasterzy – ludzi, są jednak nieustannie prowadzone i karmione przez samego Chrystusa, Dobrego Pasterza i Księcia pasterzy, który oddał swoje życie za owce.

KKK 755. Kościół jest polem *uprawnym* lub «rolą Bożą» (1 Kor 3, 9). Na tej roli rośnie stare drzewo oliwne, którego świętym korzeniem byli patriarchowie, na którym to drzewie dokonało się i dokona pojednanie Żydów i pogan. Rola ta jest uprawiana przez niebieskiego Rolnika jako winnica wybrana prawdziwym Krzewem winnym jest Chrystus, udzielający życia i wzrostu latoroślom, którymi my jesteśmy; za pośrednictwem Kościoła trwamy w Nim, bez Niego nic nie możemy uczynić.

KKK 768. Aby Kościół mógł wypełniać swoje posłanie, Duch Święty uposaża go w rozmaite dary hierarchiczne oraz charyzmatyczne i przy ich pomocy nim kieruje. Kościół więc, wyposażony w dary swego Założyciela i wiernie zachowujący Jego przykazania miłości, pokory i wyrzeczenia, otrzymuje posłanie głoszenia Królestwa Chrystusa i Boga i zapoczątkowania go wśród wszystkich narodów oraz stanowi załóżek i początek tego Królestwa na ziemi.

KKK 771. Chrystus, jedyny Pośrednik, ustanowił tu na ziemi swój Kościół święty, wspólnotę wiary, nadziei i miłości, jako organizm widzialny; nieustannie go podtrzymuje i przez niego rozlewa na wszystkich prawdę i łaskę. Kościół jest równocześnie:

- społecznością wyposażoną w strukturę hierarchiczną i Mistycznym Ciałem Chrystusa;

- zgromadzeniem widzialnym i wspólnotą duchową;
- Kościołem ziemskim i Kościołem obdarowanym już dobrami niebieskimi.

Te wymiary tworzą jedną rzeczywistość złożoną, która zrasta się z pierwiastka Boskiego i ludzkiego.

Do istoty Kościoła należy to, że jest on ludzki i jednocześnie Boski, widzialny i wyposażony w dobra niewidzialne, żarliwy w działaniu i oddany kontemplacji, obecny w świecie, a jednak pielgrzymujący.

KKK 776. Jako sakrament Kościół jest narzędziem Chrystusa. W Jego rękach jest „narzędziem Odkupienia wszystkich”, „powszechnym sakramentem zbawienia”, przez który Chrystus „ukazuje i zarazem realizuje tajemnicę miłości Boga do człowieka”. Kościół „jest widzialnym planem miłości Boga do człowieka”, planem, który pragnie, „aby cały rodzaj ludzki utworzył jeden Lud Boży, zrósł się w jedno Ciału Chrystusa i scalił się w budowie jednej świątyni Ducha Świętego”.

Kościół jest moją wspólnotą, moim domem dlatego go kocham. Kocham Kościół, bo Chrystus go kocha i życie swoje oddał za swój Kościół. Ale kocham Kościół również dlatego, że jest on świadkiem prawdy o Bogu, człowieku i wieczności. To jest ważne, że w czasach kiedy różni ludzie z zapalczywością walczą o prawo do dokonywania aborcji, eutanazji, najrozmaitszych uwłaczających godności ludzkiej czynów. Kościół głosi z całą jasnością, że dzieci nie wolno zabijać, że człowiek stary, cierpiący i umierający bardziej niż ktokolwiek inny domaga się prawdziwej miłości i opieki.

Odnowa Kościoła i jego wzrost dokonuje się poprzez świadectwo wiary jego członków czyli każdego z nas. Jako ludzie wierzący jesteśmy powołani, aby głosić Słowo prawdy, jakie objawił nam Pan Jezus i na *Sądzie Ostatecznym* zdamy z naszego świadectwa egzamin.

oprac. ks. J. Smerda

Młodzież III klas gimnazjum po uroczystości przyjęcia sakramentu bierzmowania, którego dnia 20 maja w uroczystość NMP Matki Kościoła udzielił ks. bp. Adam Odzimek (fot. Grażyna Rojek)

MAJÓWKI PRZY KAPLICZKACH

Sokoły

Jedlnia

Jedlnia

Kieszek

Jaroszki

Sokoły

Żdźary

Kieszek

Karpówka

Jaśce

Jaśce

Brzezinki

Jaroszki Ostrownica

Huta

Stoki

PIERWSZY OGÓLNOPOLSKI ZJAZD KÓŁ ŻYWEGO RÓŻAŃCA W CZĘSTOCHOWIE

Dzień 1 czerwca o wczesnych porannych godzinach (5.30) był czasem odjazdu autokaru spod kościoła z grupą 48 pielgrzymów, członków kół różańcowych naszej parafii na I Ogólnopolski Zjazd Kół Żywego Różańca w Częstochowie. Mimo deszczowej pogody humory dopisywały, byliśmy szczęśliwi, że będziemy mogli w Roku Wiary pokłonić się naszej Matce i Królowej Różańca Świętego na Jasnej Górze.

Wszystkich pielgrzymów powitał krajowy moderator Żywego Różańca ks. Szymon Mucha, który powiedział m. in.: „Serce raduje, gdy patrzy się na plac, który zapełnia się Żywym Różańcem. Chcemy wypełnić duchowy testament naszej założycielki Pauliny Jaricot, która uważała że, najważniejszą rzeczą jest uczynić różaniec modlitwą wszystkich”. Modliliśmy się również wszyscy o beatyfikację sługi bożej Pauliny Jaricot. Uroczystość rozpoczęliśmy odśpiewaniem hymnu Kół Różańcowych całej Polski oraz odmówieniem różańca. Mszę Świętą na Szczycie o godzinie 12.00 w koncelebrze około 180 kapłanów odprawił abp Wacław Depo metropolita częstochowski. Na wstępie mszy świętej abp Wacław Depo powiedział: „Bądźcie pozdrowieni wszyscy, którzy tutaj przybywacie. Jesteście nie tylko fenomenem, jakimś zjawiskiem socjologicznym, ale jesteście skarbem Kościoła i za to wam

– bardzo dziękuję”. Słowa te szczerze uradowały nasze serca. Po zakończonej mszy wszyscy pielgrzymi zawieźli Matce Bożej wspólnotę Żywego Różańca w Polsce. Ciągłe padający ulewny deszcz nie był przeszkodą w głębokim przeżywaniu tej uroczystości. Przemoczeni, ale szczęśliwi wytrwaliśmy do końca tego historycznego pierwszego zjazdu.

Krajowy Moderator ks. Szymon Mucha zaprosił nas na II Ogólnopolski Zjazd Kół Żywego Różańca w następnym 2014 roku. Zaproszenie przyjęliśmy z wdzięcznością i nadzieją, że za rok pojawimy się jeszcze liczniej. W tym roku było nas 15 tysięcy.

Krystyna Czachor

KONKURS PAPIESKI – NAGRODY DLA UCZNIÓW Z JAROSZEK

20 maja w Publicznej Szkole Podstawowej nr 5 im. Jana Pawła II w Pionkach odbył się IX Międzyszkolny Poetycki Konkurs Papieski o zasięgu miejsko-gminnym. Konkurs poświęcony postaci Beatyfikowanego Jana Pawła II.

Przed rozpoczęciem konkursu wszyscy wysłuchali z magnetofonu piosenki napisanej po śmierci Jana Pawła II pt: „Nigdy więcej nie spotkamy się” następnie zapalili znicze

przy kąciku Ojca Świętego. Podczas konkursu recytatorskiego uczestnicy prezentowali bardzo wysoki poziom przygotowanych recytacji i wykazali wspaniałą interpretację, kulturę słowa i ogólny wyraz artystyczny. Był to konkurs o zasięgu miejsko-gminnym naszą gminę reprezentowali uczniowie Publicznej Szkoły Podstawowej w Jaroszkach.

Kategoria 0 – I miejsce Martyna Strojek (opiekun Małgorzata Amanowicz)

Kategoria klasy od IV do VI: II miejsce – Paweł Farbiś, III miejsce – Zuzanna Potacka (opiekun uczniów Jolanta Mazur).

Uczestnicząc osiągnęli wspaniałe wyniki, za co składamy im szczerze gratulacje.

Małgorzata Amanowicz

W PROCESJI BOŻEGO CIAŁA DAJEMY ŚWIADECTWO WIARY

W Polsce tradycyjne uroczystości związane ze świętem Bożego Ciała obejmują mszę świętą, po której następuje procesja do specjalnie zbudowanych na ten cel czterech ołtarzy. Przy każdym z ołtarzy odczytywany jest fragment jednej z czterech Ewangelii, opowiadający o Eucharystii.

Procesja w naszej parafii z udziałem wiernych rozpoczęła się po uroczystej Eucharystii w godzinach południowych. Dziewczynki posypujące drogę płatkami kwiatów, chłopcy niosący różaniec, kobiety i mężczyźni z chorągwiami i feretronami stanowią od lat nieodzowny element w procesji. Śpiewane pieśni

ku czci Najświętszego Sakramentu dopełniły aktu wiary i zawierzenia Krwi i Ciała Pana Jezusa. W tym roku młodzieżowa orkiestra dęta, przygotowywana przez Zbigniewa Bidzińskiego, pod dyrygenturą Łukasza Kęski, pięknie swym graniem pieśni eucharystycznych zaznaczyła uroczysty charakter procesji.

Róża z koła różańcowego

NAJŚWIĘTSZE SERCE JEZUSA, ZMIŁUJ SIĘ NAD NAMI

Czerwiec to miesiąc w sposób szczególnie poświęcony czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Kult Serca Jezusowego wywodzi się z czasów średniowiecza; początkowo miał charakter prywatny, z czasem ogarnął szerokie rzesze społeczeństwa. Od XVII wieku nabożeństwo do Serca Pana Jezusa staje się własnością ogółu wiernych i całego Kościoła. Przyczyniło się do tego dwoje świętych: św. Jan Eudes i św. Małgorzata Maria Alacoque. Pierwszy działał bardziej z własnej inicjatywy, natomiast św. Małgorzata – pod wpływem nakazów, jakie otrzymała od samego Chrystusa, który chciał się jej pośrednictwem posłużyć.

Dwanaście obietnic, które Pan Jezus dał św. Małgorzacie Alacoque, które dotyczą czcicieli Jego Serca:

1. *Dam im łaski, potrzebne w ich stanie.*
2. *Ustąpię pokój w ich rodzinach.*
3. *Będę ich pocieszał w utrapieniach.*
4. *Będę ich pewną ucieczką w życiu, a szczególnie w godzinie śmierci.*
5. *Będę im błogosławił w ich przedsięwzięciach.*
6. *Grzesznicy znajdą w moim Sercu źródło i ocean miłosierdzia.*
7. *Dusze oziębłe staną się gorliwymi.*
8. *Dusze gorliwe prędko dojdą do doskonałości.*
9. *Będę błogosławił domom, w których wizerunek Serca mojego będzie czczony.*
10. *Osoby, które będą to nabożeństwo rozszerzały, będą miały imię swoje wypisane w Sercu moim.*
11. *Dam kapłanom dar wzruszania serc nawet najzatwardziały.*
12. *W nadmiarze miłosierdzia Serca mojego przyrzekam tym wszystkim, którzy będą przyjmować komunię w pierwsze piątki miesiąca przez dziewięć miesięcy z rzędu w intencji wynagrodzenia, że miłość moja udzieli łaskę pokuty, iż nie umrą w mojej niełasce, ani bez Sakramentów świętych, a Serce moje będzie im pewną ucieczką w ostatniej godzinie życia.*

„... przy Sercu Jezusowym serce człowieka uczy się poznawać, jaki jest prawdziwy i jedyny sens jego życia i jego przeznaczenie. Przy Sercu Jezusowym serce człowieka nabiera zdolności miłowania”. (bł. Jan Paweł II)

opracował ks. J. Smerda

O ZASADACH DOBREGO ZACHOWANIA W KOŚCIELE PRZYDA SIĘ NA WAKACJACH

Żyjemy w świecie, w którym obowiązuje określona kultura. Wiemy jak się zachować i ubrać, kiedy idziemy na wesele, do teatru czy muzeum. Tej wiedzy zdaje się nam jednak często brakować gdy wybieramy się do kościoła. W kościele również obowiązują zasady savoir-vivre.

Msza święta i nabożeństwa religijne mają wyższą rangę niż wizyty towarzyskie. Ubieramy się więc uroczysto i zachowujemy godnie.

Św. bp Pelczar pisze: „Człowiek dobrze wychowany jest grzeczny, stara się o piękne formy nie dla pozoru,

lecz dlatego, że je uważa za najistotniejsze przejawy zewnętrznej dobroci, uprzejmości i szacunku, jaki żywi dla swych bliźnich”. Jest rzeczą oczywistą, że miejsce uświęcone domaga się odpowiedniego stroju. Ludzie zatracili świadomość, że niedzielna msza święta to uroczyste spotkanie z Chrystusem. Patrząc na ubiory zgromadzonych, można czasami odnieść wrażenie, że wielu znalazło się w świątyni przypadkowo. Przyszli z zakupów, dyskoteki czy z boiska. A przecież, wyrzucając ze świątyni kupców, Jezus powiedział: „Mój dom ma być domem modlitwy...”, dlatego każdy z nas powinien wyczuwać granicę, która jest naturalna dla określonych okoliczności i miejsca.

- Do kościoła ubieraj się stosownie i godnie
- Nie spóźniaj się na mszę świętą
- Wyłącz komórkę przed kościołem
- Nie żuj gumy w kościele
- Módl się czynnie wspólnie z innymi
- Klękaj na oba kolana
- Nie przepychaj się w kolejce do komunii św. czy do spowiedzi
- Nie wymuszaj miejsca do siedzenia
- W ławce siedź prosto, nie rozmawiaj i nie rozglądaj się
- Znak krzyża czyn w sposób wyraźny, pełny i godny, bez pośpiechu
- W wodzie święconej mocz koniuszki palców nie całą rękę
- Na powitanie pozdrawiaj kapłana słowami: niech będzie pochwalony Jezus Chrystus, Szczęść Boże lub Króluj nam Chryste.

„Jakże tu wszedłeś nie mając stroju weselnego?” – pyta Chrystus w przypowieści ewangelicznej? Czy nasze serca są wrażliwe na Jego pytanie? Czy potrafimy łączyć doświadczenie wiary ze sprawami codziennego życia, niekiedy nawet bardzo prozaicznymi jak rzeczy, które na siebie zakładamy lub gesty, które wykonujemy?

ks. Janusz Smerda

KALENDARIUM

DO DOMU OJCA ODESZLI:

Jan Mazur – lat 59
Eugeniusz Zaczekiewicz – lat 65
Anna Józefa Luchcińska – lat 47
Genowefa Michalska – lat 98
Ryszard Kuropieska – lat 81
Władysława Wdowska – lat 80
Bogusława Siczek – lat 59

MIŁOŚĆ I WIERNOŚĆ ŚLUBOWALI SOBIE:

Katarzyna Anna Wiśniewska – Marek Dąbrowski
Katarzyna Mąkosa – Piotr Puchniarz
Anna Monika Gola – Sławomir Bogusław Zięba

DZIEĆMI BOŻYMI STALI SIĘ:

Michał Drela
Kacper Tomasz Drózd
Jakub Misztal
Laura Kędzior
Mateusz Mróz

JUBILEUSZ 85-LECIA BANKU SPÓŁDZIELCZEGO W PIONKACH UTWORZONEGO W MARCU 1926 ROKU Z INICJATYWY ROLNIKÓW JEDLNI I OKOLICZNYCH WSI

26 kwietnia 2013 r. odbył się jubileusz 85. lat działalności Banku Spółdzielczego w Pionkach. W czasie obchodów jubileuszu przywołano historię banku, którego początki powstania miały miejsce w Jedlni. Złożono podziękowania pracownikom i działaczom samorządowym za sumienną pracę, zaangażowanie za wieloletnią lojalność. W uroczystości wzięli udział przedstawiciel KZBS, Jan Karwatowski, Członek Kapituły Odznaczeń KZBS.

Gośćmi jubileuszowego Zebrania Przedstawicieli byli również: Zbigniew Bartosiak dyrektor Oddziału SGB Banku S.A. w Radomiu, Marcin Miecznik przedstawiciel Krajowego Związku Banków Spółdzielczych w Warszawie, Mirosław Ziółek wójt Gminy Pionki, Marianna Dzikowska skarbnik Gminy Pionki, ks. Janusz Smerda proboszcz parafii pw. św. Mikołaja w Jedlni, Bohdan Tosza przewodniczący Rady Miasta Pionki – członek BS, Marek Janeczek burmistrz Miasta Pionki.

Krajowy Związek Banków Spółdzielczych przyznał odznaczenia osobom zasłużonym dla spółdzielczości bankowej.

Złoty Krzyż Zasługi w rozwoju Spółdzielczości Bankowej im. Ks. Piotra Wawrzyniaka otrzymała Zdzisława Lasota-Kustrzepa; Złotą Odznakę za zasługi dla Spółdzielczości Bankowej im. Franciszka Stefczyka otrzymali Włodzimierz Cieślak, Krystyna Klimowicz; Srebrną Odznakę za zasługi dla Spółdzielczości Bankowej im. Franciszka Stefczyka otrzymały Agnieszka Janiszewska, Anna Rojek.

W trakcie uroczystości przyznano także Złoty Medal im. Franciszka Stefczyka dla Banku Spółdzielczego w Pionkach z okazji 85. lat działalności.

Pani Prezes Zarządu BS w Pionkach Zdzisława Lasota-Kustrzepa zabrawszy głos powiedziała:

Szanowni Państwo w 2013 roku przypada jubileusz 85 lat działalności Banku Spółdzielczego w Pionkach. Z satysfakcją mogę stwierdzić, iż idea przyświecająca założycielom naszego Banku była przez dziesięciolecia skrupulatnie realizowana i wypełniana. Im dłuższa i bogatsza jest historia, tym większa duma dla jej spadkobierców, którzy chlubią się nią i współtworzą obraz teraźniejszości i przyszłości.

Od momentu swojego powstania Bank przechodził wiele przeobrażeń i zmian, zachowując swój spółdzielczy charakter. Obecny wizerunek Banku Spółdzielczego w Pionkach to efekt działań wielu pokoleń pracowników i działaczy samorządowych, mocno związanych z miejscowym środowiskiem, którzy

Na pierwszym planie – przewodniczący zebrania Jerzy Zawadzki

swoją pracą i osobistym zaangażowaniem przyczynili się do jego rozwoju. Z historii kolejne pokolenia czerpią doświadczenia i kształtują swoją przyszłość. Z okazji przypadającego jubileuszu, w imieniu własnym, Zarządu i Rady Nadzorczej Banku Spółdzielczego w Pionkach, składam serdeczne podziękowania pracownikom i działaczom samorządowym za wkład pracy i zaangażowanie za wieloletnią lojalność. W sposób szczególny składam hołd nieżyjącym założycielom, działaczom i byłym prezesom naszego Banku, którzy poświęcili dla jego dobra znaczną część swojego życia.

Przewodniczący zebrania, Jerzy Zawadzki, zwracając się do zgromadzonych powiedział: Dzisiaj nietypowo spotykamy się tu w Jedlni, ponieważ tak podyktowała nam historia naszego Banku. W 2013 roku przypada 85. rocznica powstania Banku. Pokróćce chcę przybliżyć historię naszego Banku. Tu w Jedlni w marcu 1926 roku z inicjatywy rolników z Jedlni Kościelnej i okolicznych wsi, przy poparciu Wójta Gminy Jana Rojka i proboszcza parafii ks. Józefa Skoczowskiego utworzono Kasę Wzajemnej Pomocy.

Wybrano Zarząd i Radę Nadzorczą. Kasa obejmowała swym zasięgiem wsie: Adolfin, Brzezinki, Brzeziny, Hutę, Jaroszkę, Jaśce, Jedlnię Kościelną, Kieszek, Mąkosy, Poświętne, Siczki, Sokoły, Stoki, Zadobrze, Zdżary.

W krótkim czasie Kasa ta rozpoczęła swą działalność i już 20 października przyjęła nazwę Kasy Stefczyka w Jedlni. Jako „Kasa Stefczyka Spółdzielnia z odpowiedzialnością nieograniczoną” w Jedlni została zarejestrowana w Sądzie Okręgowym w Radomiu pod Pozycją 853 dnia 20 lipca 1928 r. Zarząd stanowili: ks. Jan Budziński, Stanisław Drela, Franciszek Walaszczyk. Fundusze na udzielenie pomocy kredytowej poszczególnym członkom Kasy pochodziły wtedy wyłącznie z udziałów członkowskich, a co ciekawe udział członkowski był wysoki i wynosił 50,00 zł przedwojennych. W dniu 08 kwietnia 1930 r. decyzją Sądu Okręgowego wniesiono do statutu Kasy na mocy Uchwały Walnego Zgromadzenia Członków z dnia 16 lutego 1930 r. rozszerzenie działalności na wsie: Jodłowiec, Lewaszówka i Zagożdżon (obecnie Pionki od 1932 roku).

Okres II wojny światowej hamuje rozwój spółdzielczości. Nie zamarła jednak działalność Kasy w Jedlni – zaniechano

jedynie działalności samorządowej, gdyż obowiązywał wydany przez okupanta zakaz zwoływania zgromadzeń.

Rok 1950 otwiera nowy rozdział spółdzielni bankowej w Pionkach. W dniu 30 września 1950 r. z przekształcenia Kasy Stefczyka w Jedlni powstała Gminna Kasa Spółdzielcza w Pionkach z odpowiedzialnością udziałami, z siedzibą w Jedlni Kościelnej powiat Kozienice województwo Kielce.

Terenem działalności Kasy były gminy: Jedlnia, Pionki, Suskowiola.

Zarząd stanowili: Jan Drapała, Jan Siczek, Władysław Błazik, zastępcy: Jan Stysiak i Józef Faryna.

W czerwcu 1951 roku siedziba Gminnej Kasy Spółdzielczej zostaje przeniesiona do Gminy Pionki przy ulicy Kolejowej 57. Nadany przez Ministra Skarbu statut pozbawił w 1952 r. Gminne Kasy Spółdzielcze prawa przyjmowania wkładów oszczędnościowych na własny rachunek, a udzielanie pożyczek uzależniał od pozytywnej opinii Związku Samopomocy Chłopskiej.

W okresie działania Gminna Kasa Spółdzielcza poszerzyła swoje czynności zwłaszcza w zakresie obsługi finansowej skupu, kontraktacji, rozliczania w ramach jedności kasowej z GS Samopomoc Chłopska oraz prowadzenie rachunków zastępczych i bieżących. W roku 1956 zmiany w polityce wobec rolnictwa spowodowały przywrócenie spółdzielczości bankowej, jej spółdzielczo-samorządowego charakteru.

W 1956 roku Walne Zgromadzenie przyjęło nowy statut i nazwę Gminnej Kasy Spółdzielczej zastąpiono Spółdzielnią Oszczędnościowo Pożyczkową w Pionkach.

Działalność Spółdzielni Oszczędnościowo Pożyczkowej prowadzona była poprzez jednostkę macierzystą w Pionkach i dwa punkty kasowe w Jedlni i Suskowioli.

W sierpniu 1957 r. Zjazd Delegatów Kas Spółdzielczych powołał do życia Związek Spółdzielni Oszczędnościowo Pożyczkowych jako centralę organizacyjno-rewizyjną.

Od 1964 r. funkcjonował on jako Centralny Związek Spółdzielni Oszczędnościowo Pożyczkowych, który był jednostką nadrzędną dla banku. W 1975 r. na podstawie Ustawy w Prawie bankowym Spółdzielnie Oszczędnościowo Pożyczkowe uzyskały jedną wspólną nazwę – Banki Spółdzielcze. Otworzył się nowy rozdział spółdzielczości.

Bank Spółdzielczy w Pionkach zrzeszył się z nowo powstałym (z połączenia Banku Rolnego i CZSOP) Bankiem Gospodarki Żywnościowej.

10 października 1979 r. Bank jest już w swojej siedzibie przy Placu Manifestu PKWN Nr 3, obecnie Plac Konstytucji 3 Maja Nr 4.

Na początku 1990 r. zmiany w Prawie bankowym i Prawie spółdzielczym zapoczątkowały proces wchodzenia banków spółdzielczych na wolny rynek finansowy.

24 czerwca 1994 r. Sejm RP uchwalił ustawę o restrukturyzacji banków spółdzielczych i BGŻ. Powstała trójszczeblowa struktura spółdzielczości bankowej.

Po wyjściu ze struktur BGŻ-tu, Bank Spółdzielczy w Pionkach w 1996 roku zrzeszył się z właściwym terytorialnie bankiem regionalnym tj. Mazowieckim Bankiem

Regionalnym S.A. w Warszawie, którego stał się akcjonariuszem.

1 lutego 1996 roku otwarty został oddział Banku w Jedlni Letnisko i Filia w Goździe. Było to poważne wyzwanie ponieważ zostały tworzone podczas upadłości tamtejszego Banku Spółdzielczego.

Obecnie Bank obsługuje gminy: Gózd, Jedlnia Letnisko, Kozienice i Pionki.

W dniu 9 lutego 2011 roku na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy Mazowieckiego Banku Regionalnego S.A. w Warszawie podjęto większością (89,5%) głosów uchwałę kierunkową o połączeniu z GBW S.A. w Poznaniu.

Od lewej stoją: Mirosław Ziółek – Wójt Gminy Pionki, Zdzisława Lasota-Kustrzepa – Prezes Zarządu BS w Pionkach, Jan Karwatowski – Przedstawiciel Krajowego Związku Banków Spółdzielczych i Sekretarz Kapituły Odznaczeń, Agnieszka Janiszewska – Wiceprezes Zarządu i Główna Księgowa BS, Anna Rojek – Członek Zarządu BS i Dyrektorka Oddziału BS, Marek Janeczek – Burmistrz Miasta Pionki, ks. Janusz Smerda – Proboszcz parafii pw. św. Mikołaja w Jedlni, Krystyna Klimowicz – Kierowniczka Działu Kredytów BS, Bohdan Tosza – Przewodniczący Rady Miasta Pionki i członek BS, Włodzimierz Cieślak – Przewodniczący Rady Nadzorczej BS.

Połączone zrzeszenie, które dotychczas tworzą GBW S.A. i zrzeszone Banki Spółdzielcze, a którego członkami stają się również Banki Spółdzielcze zrzeszone w MR Banku S.A. posługują się nazwą Spółdzielcza Grupa Bankowa oraz skrótem SGB.

W dniu 26.09.2011 r. Bank podpisał umowę z nowym zrzeszeniem (SGB).

Działalność Banku Spółdzielczego w Pionkach, na przestrzeni osiemdziesięciu pięciu lat, to okres jego rozwoju, mimo trudnej sytuacji w rolnictwie i ciągłych zmian w przepisach.

Redakcja gazety NJ dołącza się do życzeń całej społeczności gminnej by dalsze, następne 85 lat było dla Banku Spółdzielczego okresem pomyślnej pracy dla dobra ogółu.

materiały dzięki uprzejmości Pani Stefanii Wrzosek zebrała Danuta Szegda-Pestka

WYDAWCA:

Parafia Św. Mikołaja w Jedlni
Stowarzyszenie Jedlnia

www.jedlnia.com.pl

ZESPÓŁ REDAKCYJNY

Danuta Szegda-Pestka redaktor naczelna danuta.szegda@onet.pl
tel. 693 515 606,

Piotr Michał Wdowski, Renata Pająk, Wiesław Jaroszek, Grażyna Rojek, Wojciech Pestka, ks. Janusz Smerda

STAŁE WSPÓŁPRACUJĄ

Adam Jamka, Marta Rusek, Jadwiga Warchol, Małgorzata Amannowicz, Stanisław Zieliński, Lidia Poleć, Sławomir Wąsik, Małgorzata Gonciarz, Jolanta Mazur, Tomasz Wróbel, Bożena Gorska, Krystyna Czachor, Andrzej Wójcik, Bogdan Knop, Małgorzata Brodowska, Małgorzata Jaroszek, Mariola Machnio, Patrycja Machnio, Michał Jaroszek, Ewa Pestka, Justyna Kucharska